Lieta Nr.142133711
1-0593-12/7

**SPRIEDUMS**
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2012.gada 17.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Juškeviča,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *J.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *S.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 8.decembra lēmuma Nr.6391 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA786784) atcelšanu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors 2010.gada 14.septembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA786784 par to, ka *S.K.* 2010.gada 14.septembrī plkst.10:11, Rīgā, vadot transportlīdzekli Mercedes Benz CL 500, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Brīvības ielu virzienā no Pērnavas ielas uz Tallinas ielu, Brīvības un Cēsu ielu krustojumā pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis pie aizliedzošā luksofora signāla, iebrauca krustojumā un šķērsoja to taisnā virzienā, kad dega sarkanais luksofora signāls.

Protokolā secināts, ka *S.K.* pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 24.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 56.4.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.$^{5}$panta pirmajā daļā.

2010.gada 15.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektore pieņēma lēmumu Nr.050/PA 786784, ar kuru uzlika *S.K.* naudas sodu Ls 20 apmērā.

[2] Izskatot *S.K.* sūdzību, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece ar 2010.gada 8.decembra lēmumu Nr.6391 (turpmāk – Lēmums) apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu.

[3] 2011.gada 12.janvārī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts *S.K.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteicēja norāda, ka luksofora gaismas signāli nomainījās viņai jau atrodoties krustojumā. Pieteicējai tika parādīts notikuma ieraksts, taču tajā nebija fiksēts mirklis, kad viņas vadītā automašīna šķērsoja krustojumu šķērsošanas līniju (stoplīniju), bet gan tikai mirklis, kad automašīna jau atradās krustojumā, kā arī Brīvības ielas pretējās joslas malā esošais luksofors, nevis luksofors, kas atradās pa labi no braukšanas joslas, kurā atradās viņas vadītā automašīna. Pieteicēja vērš uzmanību, ka Brīvības un Cēsu ielu krustojums ir ļoti plats, luksofori un krustojumu šķērsošanas līnijas (stoplīnijas) atrodas pietiekoši lielā (aptuveni 30 – 40 metru) attālumā viens no otra, un filmēšanas fokusā

viss krustojumā notiekošais nebija aptverts. Tas arī nebūtu iespējams.

Iebraucot krustojumā, pieteicēja strauji nobremzēja aiz krustojuma šķērsošanas līnijas (stoplīnijas), jo viņas uzmanību novērsa gājējs, kas gatavojās šķērsot braucamo daļu, nesagaidot zaļo luksofora signālu. Tad pieteicēja turpināja braukt, lai nepaliktu krustojuma vidū. Tajā brīdī notika luksofora gaismas signālu nomaiņa no dzeltenā uz sarkano.

Protokolā un Lēmumā norādīts, ka bija reāla iespēja apstāties, taču ceļu policists, kas sastādīja protokolu, atradās aptuveni 100 m aiz krustojuma un nevarēja izvērtēt reālo situāciju, lai nonāktu pie šāda secinājuma vai izvērtētu iemeslu, kāpēc pieteicēja bija spiesta apstāties, šķērsojot krustojuma līniju (stoplīniju).

Rakstveida paskaidrojumus protokola sastādīšanas brīdī 2010.gada 14.septembrī pieteicēja nesniedza, jo ļoti steidzās un bija pārāk uztraukusies, lai objektīvi izvērtētu situāciju.

[4] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk arī – atbildētāja) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, jo protokolā fiksētās ziņas apstiprina videoieraksts, tādējādi lietā ir pietiekoši pierādījumi, ka pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.$^{5}$panta pirmo daļu.

[5] Uz tiesas sēdi pieteicēja neieradās, par neierašanās iemesliem tiesu neinformēja. Tiesa konstatēja, ka pavēste pieteicējai nosūtīta likumā noteiktajā kārtība uz pieteikumā norādīto adresi.

Uz tiesas sēdi liecinieks *U.J.* neieradās, par neierašanās iemesliem tiesu neinformēja.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt.

Tiesa nekonstatēja Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantā norādītos pamatus lietas atlikšanai un atzina par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicējas piedalīšanās un liecinieka nopratināšanas.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

## Motīvu daļa

[6] Tiesa, novērtējusi administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[7] CSN 55.1.apakšpunkts (*tiesību normas spriedumā izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā*) noteic, ka satiksmi regulē ar luksoforiem, kuriem ir zaļas, dzeltenas, sarkanas un baltas gaismas signāli.

Luksofora signālu nozīme skaidrota Ceļu satiksmes noteikumu 56.punktā. Proti, noteikumu 56.2.apakšpunkts noteic, ka dzeltens signāls aizliedz kustību, izņemot šo noteikumu 65.punktā minētos gadījumus, un brīdina par gaidāmo signālu maiņu, savukārt noteikumu 56.4.apakšpunkts noteic, ka sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību.

Atbildība par luksofora signālu neievērošanu paredzēta LAPK 149.$^{5}$panta pirmajā daļā. Minētā norma tostarp noteic, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 20 līdz 100 latiem.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar kodeksa 149.[5]panta pirmo daļu, nepieciešams konstatēt, ka personas vadītais transportlīdzeklis ir braucis, luksoforā degot aizliedzošam signālam (tostarp sarkanam signālam).

[8] Pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu konstatē, izvērtējot lietā esošos pierādījumus.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši minētā panta otrajai daļai šos faktus tostarp konstatē ar šādiem pierādījumiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces u.tml.).

[9] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[9.1] 2010.gada 14.septembrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA786784 par to, ka pieteicēja 2010.gada 14.septembrī plkst.10:11, Rīgā, vadot transportlīdzekli Mercedes Benz CL 500, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Brīvības ielu virzienā no Pērnavas ielas uz Tallinas ielu, Brīvības un Cēsu ielu krustojumā pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis pie aizliedzošā luksofora signāla, iebrauca krustojumā un šķērsoja to taisnā virzienā, kad dega sarkanais luksofora signāls. Protokolā norādīts, ka vadītājam bija reāla iespēja apstāties *(lietas 15.lapa)*.

[9.2] Pēc tiesas pieprasījuma sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Latkons" ir sniegusi informāciju, ka luksofora objekts Rīgā, Brīvības un Cēsu ielu krustojumā 2010.gada 14.septembrī plkst.10.11 strādāja darba režīmā. Šajā laikā netika saņemti ziņojumi par dotā luksofora objekta iekārtu bojājumiem *(lietas 30.lapa)*.

Lietā atrodas luksofora objektu Brīvības un Cēsu ielas krustojumā kustības organizēšanas shēma, RTL izvietojuma shēma un luksoforu darba režīma diagramma 2010.gada 14.septembrī *(lietas 31.-32.lapa)*.

[9.3] Lietā atrodas notikuma vietas videoieraksts *(lietas 27.lapa)*.

[10] Izvērtējot savstarpējā kopsakarā iepriekš norādītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteicējas rīcībā ir konstatējams LAPK 149.[5]panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Proti, ir pierādīts, ka *S.K.*, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija vecāka par 14 gadiem (vecums, no kura iestājas administratīvā atbildība), Brīvības un Cēsu ielu krustojumā pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis pie aizliedzošā luksofora signāla, iebrauca krustojumā un šķērsoja to taisnā virzienā, kad dega sarkanais luksofora signāls. Šo secinājumu tiesa pamato ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[11] Tiesa konstatē, ka atbilstoši pieteicējas sniegtajam notikuma faktisko apstākļu izklāstam luksofora gaismas signāli nomainījās, kad pieteicēja jau atradās krustojumā.

Savukārt no iestādes iegūtajiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokola un videoieraksta – izriet, ka pieteicējas vadītais transportlīdzeklis krustojumu šķērsoja brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais sarkanais signāls. Proti, protokolā norādīts, ka pieteicējas transportlīdzeklis krustojumā pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis pie aizliedzošā luksofora signāla, iebrauca krustojumā un šķērsoja to

taisnā virzienā, kad dega sarkanais luksofora signāls. Protokolā norādīts, ka vadītājam bija reāla iespēja apstāties.

Pārbaudot videoierakstu, tiesa secina, ka videoierakstā fiksētā notikumu gaita atbilst protokolā norādītajam. Proti, videoierakstā ir redzama notikumu vieta – Brīvības un Cēsu ielas krustojums, tai skaitā, stoplīnija un luksofors pirms iebraukšanas krustojumā. Dzeltenā gaisma luksoforā dega 4 sekundes, tad ieslēdzās sarkanā gaisma un pēc 2 sekundēm pieteicējas transportlīdzeklis šķērsoja stoplīniju un iebrauca krustojumā.

Tādējādi ar lietas materiāliem nepastiprinās pieteicējas paskaidrojumi, ka krustojumā nav iebraukusi pie aizliedzošā signāla.

[12] Kā minēts iepriekš, atbilstoši CSN 56.4.apakšpunktam sarkans luksofora signāls aizliedz kustību. CSN 64.1.apakšpunkts tostarp paredz, ja luksofora signāli braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzeklis jāaptur pirms stoplīnijas vai 541.ceļa zīmes („Apstāšanās vieta").

Atbilstoši CSN 65.punktam, ja, iedegoties dzeltenajam signālam, transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli šo noteikumu 64.punktā noteiktajās vietās var apturēt, tikai strauji bremzējot, šī transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli.

No minētajām tiesību normām izriet, ka transportlīdzekļa vadītājam ir saistoša vieta, kur transportlīdzeklis pirms krustojuma ir jāaptur. Ja vadītājs ir pārbraucis šo vietu, viņam ir pienākums pabeigt krustojuma šķērsošanas manevru, neatkarīgi no tā, ka manevra laikā iedegas aizliedzošais signāls.

Tādējādi, lai konstatētu LAPK 149.$^{5}$panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvu, ir jākonstatē ne vien tas, ka transportlīdzeklis ir šķērsojis vietu, kur transportlīdzeklis pirms krustojuma jāaptur, ja luksoforā deg aizliedzošs signāls, bet arī tas, vai transportlīdzekli bija iespējams apturēt vietā, kas paredzēta transportlīdzekļa apturēšanai pirms krustojuma, strauji nebremzējot. Analogi konkrētā pārkāpuma objektīvās puses sastāvs vērtēts arī Administratīvās apgabaltiesas judikatūrā (*sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 4.februāra sprieduma lietā Nr.143/AA43-0323-11/2 6.punktu*).

Konkrētajā gadījumā ar lietā esošajiem pierādījumiem ir konstatēts, ka pieteicēja šķērsoja vietu, kur transportlīdzeklis pirms krustojuma jāaptur, luksoforā degot aizliedzošajam – sarkanajam – signālam. Secīgi tiesai jāpārbauda, vai pieteicējai bija iespējams transportlīdzekli apturēt attiecīgajā vietā, strauji nebremzējot.

[13] Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka vadītajai bija reāla iespēja apstāties.

Tiesa, vērtējot videoierakstu, secina, ka dzeltenā gaisma dega 4 sekundes, bet pieteicēja krustojumu šķērsoja, kad jau divas sekundes dega sarkanā gaisma. No lietas materiālos esošās luksoforu darba režīma laika diagrammas izriet, ka luksoforu, kas regulē satiksmi Brīvības ielā (abos virzienos), darbības režīms ir šāds: zaļais signāls deg 43 sekundes, dzeltenais signāls deg 4 sekundes, sarkanais signāls deg 33 sekundes, bet sarkanais signāls kopā ar dzelteno – 3 sekundes. Brīvības ielas abās pusēs luksoforu signāli strādā sinhroni, bojājumi nav konstatēti.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa secina, ka brīdī, kad pieteicēja šķērsoja krustojumu, bija pagājušas vismaz 6 sekundes pēc tam, kad luksoforā beidza degt zaļais signāls. Pieņemot, ka pieteicēja vadīja automašīnu ar atļauto ātrumu 50 km/h, automašīna brīdī, kad luksoforā beidza degt zaļais signāls, no krustojuma atradās aptuveni 83 metru attālumā (50000:3600 x 6).

Publiski pieejamos interneta resursos ir veikti aprēķini, kāds ir bremzēšanas ceļš un kāds ir apstāšanās ceļš automašīnai, kas brauc ar noteiktu ātrumu. Piemēram, saskaņā

ar Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja metodiskajiem norādījumiem „Ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpes noteikšana" (*sk.* *http://www.ltab.lv/data/articles/407/322.pdf*), braucot ar ātrumu 50 km/h, transportlīdzekļa apstāšanās ceļš ir aptuveni 14 metri. Pēc citām formulām pie ļoti lēnas reakcijas bremzēšanas ceļš ir aptuveni 25 m (v (50 km/h) : 2).

Ņemot vērā to, ka pieteicēja no krustojuma ir atradusies aptuveni 83 m attālumā, kad iedegās dzeltenais signāls, tad tiesa secina, ka pieteicējai bija reāla iespēja apturēt transportlīdzekli pirms krustojuma, strauji nebremzējot un neradot satiksmei bīstamu situāciju.

[14] LAPK 149.$^{5}$panta pirmās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 20 līdz 100 latiem.

Pieteicējai piemērots sankcijā paredzētais minimālais naudas sods 20 latu apmērā, līdz ar to, tiesas ieskatā, nav nozīmes vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos nosacījumus (pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus), jo šo nosacījumu vērtējums nevar mainīt pieteicējai piemērotā soda apmēru. Šādos apstākļos pieteicējai piemērotais sods atzīstams par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam.

[15] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda:**

**atstāt negrozītu** Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 8.decembra lēmumu Nr.6391 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA786784), bet *S.K.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča